

AMAZING GRACE – Å NÅDE STOR

*Amazing grace, how sweet the sound
That saved a wretch like me.
I once was lost, but now I'm found
Was blind, but now I see!*

De fleste av dere kjenner sangen «Amazing Grace». Den er mye brukt og har betydd mye for mange. Jeg synes det er interessant å høre om sangforfatteren og historien bak kjente sanger, og her skal jeg gjengi i kortform noe jeg har lest i Johnn Hardangs bok, «Lyset fra Golgata».

Forfatteren av «Amazing grace» er John Newton. J. Newton ble født i London i 1725. Han mistet sin mor da han var bare sju år. Moren var en brennende kristen og gjorde alt for å gi sønnen opplæring i levende kristendom. John var veldig begavet. Fire år gammel lærte han å lese, og allerede som gutt lærte han hele katekismen utenat.

Faren var en engelsk kaptein som seilte på Middelhavet, og da John var bare 11 år gammel, tok faren ham med seg om bord. Der fikk han opplæring med tanke på en karriere i den kongelige flåten. Han fikk mye kunnskap og erfaring, men manglet disiplin. Han foraktet autoriteter, holdt seg i dårlig selskap, og levde et syndig liv. I stedet for å bli offiser, ble han degradert på grunn av sin dårlige oppførsel.

Da han var i begynnelsen av 20-årene, dro han til Vest-Afrika der han engasjerte seg i slavehandel. Her var det gode penger å tjene. Han fikk hyre på «Greyhound», et slaveskip som skulle krysse Atlanterhavet. John gjorde ofte narr av det som hadde med kristendom å gjøre, og han harselerte stadig over kristne bøker, som f.eks. boken av Tomas à Kempis, «Kristi etterfølgelse». Det var faktisk den boken han nettopp hadde gjort narr av like før «Greyhound» seilte inn i en voldsom storm. Skipet ble kastet omkring av bølgene, opp på toppen av en bølge og så ned i en bølgedal med et voldsomt drønn. John hadde sovnet, men våknet plutselig, og da var kahytten full av vann. Det var slått et stort hull i ene siden av skipet. På grunn av at skipet hadde en last som ga oppdrift, klarte det å holde seg flytende. John arbeidet ved pumpene hele natten. I ni timer kjempet han og de andre for å holde skipet flytende. Til slutt hadde ikke John mer krefter igjen, og han kastet seg ned på dekket og ropte: «Herre, hvis dette ikke går, så se i nåde til oss!» John fortjente ikke Guds nåde, men han fikk den likevel der og da. «Greyhound» og hele mannskapet kom seg gjennom stormen. Som ved et under nådde de land, og berget livet.

I Trygve Bjerkrheims språkdrakt:

**1. Å nåde underfull og stor,
Som fann meg i mi synd!
So arm eg var, men ved Guds ord
Eg ser som før var blind.**

**2. Guds nåde tok den angsten bort
som synda hadde skapt.
Kor det var sælt, kor det var stort
for meg som var fortapt.**

**3. Igjennom farar gjekk min veg
Gud fridde meg frå deim.
Det nåden var som berga meg,
og vil meg bera heim.**

**4. Eg gløymer aldri første gong
då eg fekk venda om.
Då braut han fram, den nye song,
då eg til trua kom.**

**5. Når hjartet slår sitt siste slag,
og livet er forbi,
Då ventar meg den nye dag
der eg er glad og fri.**

**6. Om tusen år der frå oss renn,
i lovsong sæl og still,
me like mange år har enn
som då vår song tok til.**

John Newton glemte aldri den nåden Gud hadde vist ham den natten i stormen. Han mønstret av og reiste snart tilbake til England, der han blant annet ble en produktiv, kristen sangforfatter. I England kom han under sterk innflytelse av dyktige forkynnere, som George Whitefield og John Wesley. Dette var nok medvirkende til at han selv tok teologisk utdanning og ble prest i 1764. Han giftet seg med sin ungdomsvenninne, Mary Catlett, og de fikk stå sammen i tjenesten, først i den fattige byen Olney, og siden i en menighet i London i 28 år. John Newton døde i 1807. De siste årene før han døde, hadde han sviktende helse og dårlig hukommelse, og han uttalte: «Min hukommelse svikter fullstendig. Jeg kan snart bare huske to ting: **At jeg var en stor synder, og at Jesus var en enda større Frelser!**»

(H.M.Hoel)

VI BLIR KJENT MED KENNETH FJELL RASMUSSEN

I samtale med Hanna Marie Hoel

Kenneth står ofte på podiet fremme i Fløenkirken og synger eller leder gudstjenester, men hvem er denne mannen?

Kenneth er bergenser og bodde de første fire-fem årene i Jernbanebakken midt i sentrum sammen med mor Inger og far Ingvar, og litt senere bror Morten. Senere flyttet de til Elveneset på Nesttun.

Foreldrene pleide å gå på formiddagsgudstjeneste i Den Frie Evangeliske Forsamling som i den tiden holdt hus i Skostredet 17 (senere flyttet den til Fløenkirken). Barna gikk på søndagsskolen i «17».

Interessen for sang og musikk startet tidlig. Kenneth var med i barnekor i Nesttun bedehus og senere i koret Agape i Storetveit menighet. I vår menighet hadde vi den gangen en juniorforening for barn fra 11 til 14 år, og der hadde de også et lite kor, «Junimus», der Kenneth var med. Han sang, og han spilte også på vaskebrett. På Midtun skole var han med på notekurs, men begynte ikke i skolekorpset. Derimot begynte han som 12-åring i hornorkesteret i Tabernaklet. Først spilte han på mindre instrumenter, men gikk etter hvert over til tuba som han har spilt på siden. Etter ti års pause fra hornorkester begynte han å spille i Frelsesarmeens hornorkester. Der er han fortsatt med.

I tidlig ungdom begynte han å gå på ungdomsmøter i «17». På den tiden gikk ungdommer langt opp i 20-årene også på ungdomsmøter, og Kenneth syntes det var stas å være med de store. I en del år var det en ganske stor, brennende ungdomsflokk som var sammen i bønn og lovsang, og de var veldig ivrige med gateevangelisering. De laget en traktat som het noe slikt som: «Religion er gørr kjedelig. Jesus gir glede og fred.»

16 år gammel ble Kenneth med menighetens Øst-Europa-gruppe på tur bak jernteppet til Polen. Gruppen hadde med seg hundrevis av nytestamenter på polsk. Noen ble levert til «lovlige» mottakere, men en del ble også smuglet rundt i landet til kristne som ikke hadde tillatelse til å motta bibeldeler.

Kenneth gikk på Danielsens videregående skole. Etterpå ble det siviltjeneste i 16 måneder. Etter startperioden på Hustad leir var han i Blindeforbundet der Andreas Håvik var sjef. Der fikk han varierte arbeidsoppgaver og likte seg bra. Etter en liten svipptur innom universitetet reiste han til Kristiansand og studerte ved Gimlekollen mediesenter i ett år. Denne skolen hadde samarbeidsavtale med Northwestern College, et kristent, konservativt college i St. Paul i Minnesota, og fra 1993 til 1995 tok Kenneth en bachelor der i kommunikasjon, kringkasting, TV, bibelfag og teologi, og utenom det et ekstra kurs i amerikansk historie. Kenneth er spesielt interessert i hva forskjellige kirkesamfunn står for, så da han bodde i USA, besøkte han mange forskjellige menigheter. Vi hører mest om megakirker i USA, men Kenneth opplevde å se mange små menigheter også. Han registrerte at det var mye vanligere å gå i kirken om søndagen der enn det er i Norge. Han møtte dogmatikk og tanker som var nye for ham, men det fikk ham til å tenke skikkelig gjennom hva han selv sto for, og det var jo nyttig. Hjemme i Bergen igjen tok han mellomlag i kristendom på NLA.

Det virkelige arbeidslivet begynte med en jobb i TV2. Der jobbet han i et team som forberedte nyhetssendingene. Det var et konstant tidspress med å få stoffet som skulle være med i sendingen, ferdig. Han var der i nesten ett år.

Så kom en sykdomsperiode. Kenneth fikk prolaps i ryggen og ble operert på Hagavik. Heldigvis kom han i jobb igjen og begynte i Dagen i 1998, men dessverre fikk han en ny runde med prolaps og uutholdelige smerter rundt år 2000. Han sov omtrent ikke på flere uker. Det ble snakk om ny, risikofylt operasjon. Da ble det bedt inderlig for Kenneth på et bønnemøte i Fløenkirken. Klokken var litt over åtte den kvelden da smertene forsvant helt! Det var akkurat da han var blitt bedt for på bønnemøtet. Han slapp operasjon.

Helt fra 1998 og til nå har arbeidsplassen vært i Dagen. Ett av de første oppdragene var en misjonstur til India der han skrev om arbeidet til to av «de frie venners» misjonærer. Siden fikk han flere lignende oppdrag til andre organisasjoners misjonsarbeid. Han har vært innom mange forskjellige jobber i avisen. Noe av det han likte best, var å være frontsjef og redigere og bestemme hvilke saker som skulle være i front på avisutgaven. Nå er han debattleder. Arbeidet i avisen blir mer og mer automatisert, så det er stadig forandringer.

Et høydepunkt i journalistkarrieren var de knapt fem årene Kenneth var Dagens korrespondent i Israel og bodde i Jerusalem. Utenom konflikter og politikk hadde han stor frihet når det gjaldt hva han ville skrive om. Jerusalem var et veldig interessant sted å bo, og spesielt interessant var det med alle de forskjellige kulturene som var representert, og myldre blant dem. Av stor interesse var også besøk i forskjellige menigheter, spesielt messianske, men også den anglikanske kirken Christ Church. Gudstjenestene i de messianske fellesskapene fikk Kenneth til å få en enda større forståelse av Guds frelsesplan. De mange høytider og hendelser i hele GT peker frem mot det som skjer i NT.

På spørsmål om hva Kenneth brenner spesielt for, er svaret: Menigheten. Når han ser hva som har skjedd i andre menigheter mht vekst og forandring, så har han troen på at menigheten i Fløenkirken også kan vokse og nå ut til nye mennesker. La oss håpe og tro at Kenneth har rett!

MENIGHETSTUR TIL EMIGRANTKIRKEN PÅ SLETTA

I år hadde menigheten dagstur istedenfor helgetur, og 7.juni gikk turen til Emigrantkirken på Sletta. Vi begynte med gudstjeneste i kirken. Det passet fint at vi hadde amerikanere med oss i følget, Pam og Dave Cone, som sang for oss. Knut hadde et interessant intervju med Andreas Håvik, og ellers var det sang og bønn.

I kirkekjelleren ble det servert en enkel lunsj. Etterpå fikk vi en orientering av en museumspedagog om stedet og bygningene, og vi så en film om flyttingen av kirken fra Nord-Dakota til Norge, en kjempejobb, gjort av ildsjeler. Så var det anledning til å gå inn i bygningene og se.

Forkynnere som har talt hos oss dette halvåret:

Roy Wareberg, Knut Nielsen, Turid Dahl, Steinar Waldersnes, Daniel Heimstad, Jan Erik Stenersen, Frode Sundhordvik, Birger Wroldsen, Ingvild Løklingholm, Olav Sollid, Johnny Karlsen, Hilde Kristin Teigland, Sigrid Eilevstjønn sammen med Mary og Tony Samaan.

Spesielle begivenheter:

- I slutten av januar hadde vi inspirasjonssamling for kvinner der Turid Dahl talte. Den friske og sprudlende Turid oppmuntret oss alle. Det var ca. 25 fremmøtte.
- 1.februar var det dåp av en ung jente som senere denne våren skulle konfirmeres.
- 3. februar startet Alpha-kurset med vel 20 deltakere. Kurset gikk over åtte tirsdager. Be for dem som deltok!
- **22.februar ble Veronica Eversvik døpt.** Hun skulle «konfirmeres» i SALT senere i vår.
- 19. og 27.05. var det dugnad i og utenfor kirken. Du som ikke kunne i denne omgang, får anledning senere 😊.
- 23.mai om ettermiddagen var det et felleskristent arrangement, «Jesus i sentrum», på Festplassen.
- 31.mai var det menighetsmøte/årsmøte i Fløenkirken.
- 14.juni var det enda et fellesarrangement som vi i Fløenkirken var med på. Det var gudstjeneste i VM-teltet på Nygårdstangen. Daniel Sæbjørnsen talte, og det var godt med folk, både unge og eldre, så det var oppmuntrende.

Matt. 6,33 – 34:

*Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg. Så gjør dere ingen bekymringer for morgendagen; morgendagen skal bekymre seg for seg selv.
Hver dag har nok med sin egen plage.*

Ledelsen i Fløenkirken:

Andreas Håvik
Knut I. Nielsen
Kenneth Fjell Rasmussen
Joshua Thavarajah
Roy Wareberg

Ditt bidrag hjelper! Menigheten har utgifter i sommer også. Vil du hjelpe?

Bankkonto **36258551642** eller Vipps **512802**.

NYE FOLK!

Det er veldig kjekt at vi har fått en del nye folk som har engasjert seg i forskjellige oppgaver i menigheten.
Vi takker Gud for dere!

Ønsker du å høre taler eller se gudstjenester online som har vært holdt i Fløenkirken?

Gå inn på menighetens hjemmeside:
www.floenkirken.no
Der finner du også annen nyttig informasjon.
Vi er også på **Facebook**.

Siste gudstjeneste før sommerferien er 28.05.
Vi begynner igjen 2. august kl.17 med kveldsmat.

Det samme blir det 9. og 16.08.
23.08. blir det gudstjeneste kl.11.

